

Akademie věd České republiky
Národní 3
110 00 Praha 1
ID DS: fr6adt5

**Žádost o poskytnutí informací na základě
zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím**

Dne 23.01.2023 (č.j.: AVCR-S 25/2023 SPO) podala MVDr. Eva Mertlíková, dat. nar.: _____ trvale
bytem _____ (dále jen „žadatelka“) žádost o poskytnutí informace
podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žadatelka
požadovala po Akademii věd České republiky poskytnutí odpovědi na následující dotazy:

„Na webových stránkách Akademie věd České republiky je uvedena řada dokumentů zabývajících se
tématikou HIV/AIDS. Jedním z nich je např. dokument s názvem „[Viry a boj s nimi](#)“, který připravila
Akademie věd České republiky jako „AVex: expertní stanovisko AV ČR | SPECIÁL 2020“.

V tomto dokumentu se uvádí:

„AVex je nezávislé a nestranné expertní stanovisko, které Akademie věd České republiky připravuje pro
legislativní potřeby zákonodárců Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky. Připravila
Akademie věd ČR, odborným garantem je Ústav organické chemie a biochemie AV ČR.“

V tomto dokumentu se také uvádí:

„Virus lidské imunitní nedostatečnosti (HIV-1) způsobil jednu z největších pandemií v novodobých dějinách
s více než 32 miliony mrtvých od prvního popsání AIDS, syndromu získaného selhání imunity, v
osmdesátých letech minulého století.“

Uved'te, prosím, vědecké důkazy, ze kterých Akademie věd České republiky při přípravě expertních
stanovisek a dalších dokumentů týkajících se oblasti HIV/AIDS vychází. Uved'te pouze primární informační
prameny, tedy původní vědecké studie. Sekundární ani terciální informační prameny neuvádějte.

- 1) **Uved'te vědeckou studii, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody prokázala existenci viru HIV.**
- 2) **Uved'te vědeckou studii, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody prokázala, že virus HIV způsobuje onemocnění AIDS.“**

Akademie věd České republiky (dále jen „Akademie věd ČR“) v souladu se zák. č. 106/1999 Sb., o
svobodném přístupu k informacím, požadované informace poskytla.

Bohužel ani jedna studie uvedená Akademií věd ČR požadované vědecké důkazy neobsahuje.

Na dotaz „1) Uved'te vědeckou studii, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody prokázala
existenci viru HIV“ Akademie věd ČR uvedla:

„Existence HIV byla prokázána v celé řadě studií. Vybírám tu první provedenou týmem Luca Montagniera z
roku 1983 uveřejněnou v časopise Science.¹ Jedná se o první uveřejněnou izolaci HIV (v té době ještě
uváděný jako nový lidský T-lymfotropní retrovirus). Virus byl izolován z buněk lymfatické uzliny pacienta
trpící lymfadenopatií (viz text na straně 868)¹ “

Dále následuje citace z uvedené studie:

„Cells of the same biopsied lymph node were put in culture medium with phytohemagglutinin (PHA), T-cell
growth factor (TCGF), and antiserum to human α interferon (I2). The reason for using this antiserum was to
neutralize endogenous interferon which is secreted by cells chronically infected by viruses, including
retroviruses. In the mouse system, we had previously shown that antiserum to interferon could increase

retrovirus production by a factor of 10 to 50 (13). After 3 days, the culture was continued in the same medium without PHA. Samples were regularly taken for assay of reverse transcriptase and for examination in the electron microscope. After 15 days of culture, a reverse transcriptase activity was detected in the culture supernatant by using the ionic conditions described for HTLV-I (14). Virus production continued for 15 days“

Ve výše uvedené citaci však není ani náznak provedené izolace HIV. Stejně tak není izolace a purifikace HIV popsána ani ve zbytku studie. Citace pouze uvádí to, že po 15 dnech kultivace byla v supernatantu kultury detekována aktivita reverzní transkriptázy. Detekce aktivity reverzní transkriptázy za prvé nemá s izolací HIV nic společného a za druhé reverzní transkriptáza není specifická pouze pro retroviry, jak bude uvedeno žadatelkou dále.

Akademie věd ČR dále uvedla:

„Bylo ukázáno, že virem lze znovu infikovat normální lymfocyty, ať už od dospělých dárců či lymfocyty z pupečnickové šňůry (viz text na straně 869)¹“

Následuje citace:

„Virus transmission was attempted with the use of a culture of T lymphocytes established from an adult healthy donor of the Blood Transfusion Center at the Pasteur Institute. On day 3, half of the culture was cocultivated with lymphocytes from the biopsy after centrifugation of the mixed cell suspensions. Reverse transcriptase activity could be detected in the supernatant on day 15 of the coculture but was not detectable on days 5 and 10. The reverse transcriptase had the same characteristics as that released by the patient's cells and the amount released remained stable for 15 to 20 days. Cells of the uninfected culture of the donor lymphocytes did not release reverse transcriptase activity during this period or up to 6 weeks when the culture was discontinued. The cell-free supernatant of the infected coculture was used to infect 3-day-old cultures of T lymphocytes from two umbilical cords, LC1 and LC5, in the presence of Polybrene (2 µg/ml). After a lag period of 7 days, a relatively high titer of reverse transcriptase activity was detected in both of the cord lymphocyte cultures. Identical cultures, which had not been infected, remained negative. These two successive infections clearly show that the virus could be propagated on normal lymphocytes from either newborns or adults.“

Výše uvedený text pouze popisuje, že po přidání údajně infikovaného vzorku byla u kultury T-lymfocytů zdravého dárce po 15 dnech kultivace detekována aktivita reverzní transkriptázy. Po 7 dnech kultivace byla aktivita reverzní transkriptázy detekována rovněž u kultury T-lymfocytů pupečnickové krve. U „neinfikovaných“ vzorků aktivita reverzní transkriptázy detekována nebyla.

Výše popsany postup tvrzení Akademie věd ČR *„Bylo ukázáno, že virem lze znovu infikovat normální lymfocyty, ...“* neprokazuje. Detekce aktivity reverzní transkriptázy po přidání údajně infikovaného vzorku důkazem „infekce virem“ rozhodně není.

Akademie věd ČR dále uvedla:

„Důkazem, že se jedná o retrovirus je obr. 1 ukazující reverzní transkriptázovou aktivitu v peletě viru v supernatantu infikované kultury po ultracentrifugaci přes cukerný gradient a morfologie viru je patrná z elektronové mikroskopie na obr. 2, ukazující virové částice pučící z povrchu buněk (viz obr. 1 a 2)¹.“

Detekce aktivity reverzní transkriptázy ve vzorku důkazem, že se jedná o retrovirus, není. Uvedený snímek z elektronového mikroskopu důkazem HIV rovněž není, z důvodů uvedených žadatelkou dále.

Reverzní transkriptáza byla objevena v roce 1970 u částic retrovirů H. Teminem, S. Mizutanim a nezávisle na nich D. Baltimorem. Samotný H. Temin však již nedlouho poté objevil, že reverzní transkriptáza není pro retroviry specifická a aktivitu reverzní transkriptázy lze zjistit také u normálních, neinfikovaných buněk – viz např. studie:

- Kang CY, Temin HM. Endogenous RNA-directed DNA polymerase activity in uninfected chicken embryos. Proc Natl Acad Sci U S A. 1972 Jun;69(6):1550-4. doi: 10.1073/pnas.69.6.1550. PMID: 4338597; PMCID: PMC426746.
- Coffin JM, Temin HM. Ribonuclease-sensitive deoxyribonucleic acid polymerase activity in uninfected rat cells and rat cells infected with Rous sarcoma virus. J Virol. 1971 Nov;8(5):630-42.

doi: 10.1128/JVI.8.5.630-642.1971. PMID: 4332135; PMCID: PMC376240.

- Temin HM. The cellular and molecular biology of RNA tumor viruses, especially avian leukosis-sarcoma viruses, and their relatives. *Adv Cancer Res.* 1974;19(0):47-104. doi: 10.1016/s0065-230x(08)60052-4. PMID: 4137243.

Toho, že reverzní transkriptáza (RNA-dependentní DNA-polymeráza) není pro retroviry specifická, si byli již v roce 1972 vědomi také F. Barré-Sinoussi a J. C. Chermann, spoluautoři (spolu s L. Montagnierem) studie „*Isolation of a T-Lymphotropic Retroviruses from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)*“, kterou Akademie věd ČR uvedla jako důkaz existence HIV. F. Barré-Sinoussi a J. C. Chermann se v roce 1972 zúčastnili setkání v Pasteurově ústavu. V [dokumentu](#) z tohoto setkání se mj. uvádí: „*Since oncogenic viruses have recently been found to contain RNA dependant DNA polymerase (10), we decided to test every other fraction of the gradient for this enzyme activity.*“ „*This enzymatic activity can be explained by the presence of some virus particles in these regions [sucrose density bands other than 1.16 g/ml], and since similar polymerase activity has been found in normal cells, may be mainly ascribed to the cellular enzyme.*“

Skutečnosti, že reverzní transkriptáza se vyskytuje i u normálních, neinfikovaných buněk, si v té době byl vědom i Robert Gallo, který v roce 1973 uvedl: „*Many laboratories subsequently reported the detection of reverse transcriptase in extracts from normal cells.*“ (Sarngadharan MG, Allaudeen HS, Gallo RC. Reverse transcriptase of RNA tumor viruses and animal cells. *Methods in cancer research*, 1976:3-47.).

Dále např. H. Varmus, nositel Nobelovy ceny za fyziologii a lékařství za objev buněčného původu retrovirálních onkogenů, ve své práci v časopise *Science* (Varmus H. Retroviruses. *Science* 1988;Vol 240, Issue 4858: pp. 1427-1435. doi: 10.1126/science.3287617) uvedl: „*Although reverse transcription was first encountered in the retrovirus life cycle, it is hardly unique to retroviruses (20); it is now recognized as a widespread phenomenon in eukaryotic cells and viruses (13-15).*“

Luc Montagnier v [rozhovoru](#) z roku 1997 nejdříve uvedl, že aktivita reverzní transkriptázy je pro retroviry specifická: „*And characterised as a retrovirus not only by its visual properties, but also biochemistry, RT [reverse transcriptase] activity which is truly specific of retroviruses.*“ Později, ve stejném rozhovoru Luc Montagnier uvedl, že reverzní transkriptáza je pro retroviry pouze charakteristická, ne specifická: „*At the density of 1.15, 1.16, we had a peak of RT activity, which is the enzyme characteristic of retroviruses.*“

Luc Montagnier a kol. neprovedli purifikaci HIV (Luc Montagnier: „*I repeat we did not purify.*“), proto mu byl položen dotaz, zda bez provedení purifikace není možné, že by reverzní transkriptáza (RT) pocházela z něčeho jiného [než z HIV]? (Dotaz: „*Without going through this stage of purification, isn't there a risk of confusion over the proteins that one identifies and also over the RT which could come from something else?*“). Na to Luc Montagnier odpověděl: „*I repeat if we have a peak of RT at the density of 1.15, 1.16, there are 999 chances out of 1,000 that it is a retrovirus. But it could be a retrovirus of different origin. I repeat, there are some endogenous retroviruses, pseudo-particles which can be emitted by cells, but even so from the part of the genome that provides retroviruses...*“

Na obr. 1 je sice znázorněna zvýšená aktivita reverzní transkriptázy v materiálu, který v hustotním gradientu sacharózy vytvářel pásmo o hustotě 1,16 g/ml („*That this new isolate was a retrovirus was further indicated by its density in a sucrose gradient, which was 1.16, and by its labeling with [3H]uridine (Fig. 1).*“), avšak Luc Montagnier a kol. nepublikovali žádné snímky z elektronového mikroskopu, které by prokázaly, že v tomto pásmu o hustotě 1,16 g/ml se skutečně nacházely částice s morfologií retroviru, a ne další možné zdroje zvýšené aktivity reverzní transkriptázy. Na dotaz proč byly ve studii zveřejněny elektronmikroskopické snímky údajného HIV pocházejícího z kultury, a ne z purifikovaného materiálu o hustotě 1,16 g/ml (což by měla být hustota retrovirových částic), Luc Montagnier odpověděl, že produkce viru byla tak malá, že nebylo možné zjistit, co by mohlo být v koncentrátu viru v gradientu. Nebyl k dispozici dostatek virů. Po virových částicích prý pátrali, nejdříve ve tkáních a v biopsii. Viděli sice nějaké částice, ty ale neměly morfolonii typickou pro retroviry. Byly odlišné. První částice ke zhotovení snímku se jim podařilo nalézt až po obrovském úsilí trvajícím mnoho hodin. (Luc Montagnier: „*There was so little production of virus it was impossible to see what might be in a concentrate of virus in the gradient. There was not enough virus to do that. Of course one looked for it, one looked for it in the tissues at the start, likewise in the biopsie... We saw some particles but they did not have the morphology typical of retroviruses.*“

They were very different. Relatively different. So with the culture it took many hours to find the first pictures. It was a Roman effort! It's easy to criticise after the event. What we did not have, and I have always recognised it, was that it was truly the cause of aids. ")

Charles Dauguet, odborník na elektronovou mikroskopii z Pasteurova institutu a jeden ze spoluautorů studie „*Isolation of a T-Lymphotropic Retrovirus from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)*“, uvedené Akademií věd ČR jako údajný důkaz existence HIV, v rozhovoru z roku 2005 na dotaz, jak dlouho hledal v materiálu z „purifikovaného“ gradientu, než našel první snímky viru, [odpověděl](#), že na gradientech purifikovaného viru nejprve pracoval 15 dní. Na dotaz, zda našel virové částice, Dauguet odpověděl, že v purifikovaném viru virové částice nikdy neviděli. To, co viděli po celou dobu, byly buněčné fragmenty (debris), avšak žádné virové částice. (Dauguet: „*I first worked on gradients of purified virus for 15 days. " „We have never seen virus particles in the purified virus. What we have seen all the time was cellular debris, no virus particles. "*)

Luc Montagnier i Charles Dauguet uvedli, že v materiálu z hustotního gradientu sacharózy nenašly žádné virové částice, ale pouze buněčné fragmenty. Zdrojem aktivity reverzní transkriptázy na obr. 1 tedy nemohly být částice retroviru, ale pravděpodobně buněčná reverzní transkriptáza nebo buněčná DNA polymeráza (vzhledem k tomu, že již v roce 1975 bylo známo, že reverzní transkripce může být katalyzována nejen reverzní transkriptázou, ale také buněčnými DNA polymerázami), které však s retroviry neměly nic společného.

Ani další údajný důkaz HIV, snímek z elektronového mikroskopu na obr. 2, údajně zobrazující virové částice pučící z povrchu lymfocytů, důkazem retroviru (viz tvrzení Akademie věd ČR: „*Důkazem, že se jedná o retrovirus je obr. 1 ukazující reverzní transkriptázovou aktivitu v peletě viru v supernatantu infikované kultury po ultracentrifugaci přes cukerný gradient a morfologie viru je patrná z elektronové mikroskopie na obr. 2, ukazující virové částice pučící z povrchu buněk (viz obr. 1 a 2).*“¹) není, protože virové částice na snímcích z elektronového mikroskopu se na základě morfologie spolehlivě určit nedají, vzhledem k možné morfologické podobnosti s ostatními částicemi, včetně částic nevirového původu.

Této skutečnosti si byl vědom i Luc Montagnier. Např. na dotaz „*How is it possible without EM pictures from the purification, to know whether or not these particles are viral and appertain to a retrovirus, moreover a specific retrovirus?*“ odpověděl: „*Well, there were the pictures of the budding. We published images of budding which are characteristic of retroviruses. Having said that, on the morphology alone one could not say it was truly a retrovirus. For example, a French specialist of EMs of retroviruses publicly attacked me saying: „This is not a retrovirus, it is an arenavirus“. Because there are other families of virus which bud and have spikes on the surface, etc. "*

Částice podobné retrovirům se vyskytují i v kulturách, které retroviry infikovány nejsou, včetně buněčných kultur používaných pro „izolaci HIV“. Nelze proto tvrdit, že virové částice lze určit na základě jejich morfologie.

Např. ve studii (O'Hara CJ, Groopman JE, Federman M. The ultrastructural and immunohistochemical demonstration of viral particles in lymph nodes from human immunodeficiency virus-related and non-human immunodeficiency virus-related lymphadenopathy syndromes. *Hum Pathol.* 1988 May;19(5):545-9. doi: 10.1016/s0046-8177(88)80202-8. PMID: 3371979.), v níž bylo provedeno slepé vyšetření kontrol a testovaného materiálu, byly částice přisuzované viru HIV nalezeny u 90% (18/20) pacientů s přetrvávající generalizovanou lymfadenopatií a u 87% (13/15) pacientů s lymfadenopatiemi, které nebyly způsobeny virem HIV, což vedlo autory k závěru: „*Přítomnost těchto částic sama o sobě neindikuje infekci virem HIV.*“

Dále bylo zjištěno, že u mnoha živočišných buněk, které nebyly nikdy záměrně infikovány a které jsou zjevně normální, lze indukovat produkci částic, které se ve všech fyzikálních a chemických vlastnostech podobají retrovirům (Bader JP. Reproduction of RNA Tumor Viruses. In: Fraenkel-Conrat H, Wagner RR, eds. *Comprehensive Virology* Vol. 4. New York: Plenum Press, 1975:253-331.; případně: Wilson CA, Wong S, Muller J, Davidson CE, Rose TM, Burd P. Type C retrovirus released from porcine primary peripheral blood mononuclear cells infects human cells. *J Virol.* 1998 Apr;72(4):3082-7. doi: 10.1128/JVI.72.4.3082-3087.1998. PMID: 9525633; PMCID: PMC109758.).

Akademie věd ČR dále uvedla:

„V roce 1985 byla určena celá genetická informace HIV (v té době ještě uváděný jako nový lidský Tlymfotropní retrovirus, HTLV-III). Důkazem je celá nukleotidová sekvence publikovaná v článku v časopise *Nature*.²“

s odkazem na studii „Ratner, L. et al. Complete nucleotide sequence of the AIDS virus, HTLV-III. *Nature* 313, 277- 284 (1985).“

Publikovaná nukleotidová sekvence žádným důkazem viru HIV, jakožto biologického původce schopného vyvolat konkrétní onemocnění, bohužel není.

Tato studie byla publikována v roce 1985, tedy 2 roky po údajném objevu HIV. Vzhledem k tomu, že výše uvedená studie L. Montagniera a kol. z roku 1983 a o rok později publikované studie R. Galla a kol. vědecké důkazy existence HIV neobsahují a vzhledem k tomu, že žádná ze studií do dnešní doby neprovedla izolaci a purifikaci HIV, tak ani není možné spolehlivě určit genetickou sekvenci HIV.

Uvedená studie navíc neprovedla kontrolní experiment, který by zaručil, že uvedenou nukleotidovou sekvenci HIV nebylo možné sestavit i ze vzorků, které HIV prokazatelně neobsahovaly.

Metoda sekvenování genetického materiálu je navíc velmi nespolehlivá, např. z důvodu problematického sekvenování de novo, nepřesných referenčních genomů, neschopnosti replikovat výsledky, vzniku artefaktů, vysoké míry chybovosti, používání různých sekvenačních platforem vykazujících různé výsledky sekvenování atd. Navíc „Většina klinických vzorků a vzorků tkáňových kultur, používaných pro sekvenování virových genomů, je běžně kontaminována lidskými buňkami, dalšími mikroorganismy a obnaženou DNA a RNA z poškozených buněk.“ (Djikeng A, Spiro D. Advancing full length genome sequencing for human RNA viral pathogens. *Future Virol.* 2009 Jan;4(1):47-53. doi: 10.2217/17460794.4.1.47. PMID: 19884976; PMCID: PMC2638583.)

Na dotaz „2) Uveďte vědeckou studii, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody prokázala, že virus HIV způsobuje onemocnění AIDS.“ Akademie věd ČR uvedla:

„V současné době je takových studií na tisíce a dohromady podávají ucelený důkaz, že HIV je etiologické agens AIDS. Vyberu jen první dvě.“

V práci Gallo et al. uveřejněné v časopisu *Science* v roce 1984³ bylo ukázáno, že virus HIV (v té době označen jako HTLV-III) byl izolován ze 48 pacientů s AIDS nebo v ohrožení AIDS ze 119 lidí celkem, ale žádný HIV nebyl izolován ze 115 klinicky normálních lidí. Přehledně o tom vypovídá tabulka 1 v tomto článku na straně 502, kde je popsán metodický postup³.“

Tabulka 1, uvedená ve studii R. Galla a kol. „Frequent Detection and Isolation of Cytopathic Retroviruses (HTLV-III) from Patients with AIDS and at Risk for AIDS.“ z roku 1984 sice navozuje dojem, že virus HIV (HTLV-III) byl „izolován“ od pacientů s AIDS a pre-AIDS, avšak o řádnou izolaci a purifikaci HIV se ani v tomto případě nejednalo. Izolace je definována jako oddělení objektu (HIV) od všeho ostatního, a ne jako detekce některých jevů, které jsou mu přisuzovány (aktivita reverzní transkriptázy, reakce antigen-protilátka) nebo které jsou mu podobné (retrovirové částice). Takové jevy lze použít pouze k detekci, nikoli k izolaci, a to pouze tehdy, pokud se nejprve prokáže, že každý z nich je pro daný virus specifický, a to za použití jediného platného zlatého standardu, samotného HIV, tedy „izolace HIV“. Také v dřívější studii Montagnierovy skupiny z roku 1983 o izolaci HIV byly uvedeny stejné experimentální postupy a zjištění jako ty, které popsali Gallo a kol. Přitom v té době již existovaly důkazy o tom, že reverzní transkriptáza, reakce antigen-protilátka a zobrazení částic elektronovým mikroskopem nejsou pro retroviry specifické.

V tabulce 1 se uvádí: „Za pozitivní byly považovány vzorky vykazující více než jednu z následujících charakteristik: opakovaná detekce aktivity reverzní transkriptázy závislé na Mg^{2+} v tekutinách supernatantu; virus pozorovaný elektronovou mikroskopií; intracelulární exprese antigenů souvisejících s virem zjištěná pomocí protilátek od séropozitivních dárců nebo pomocí králičího antiséra proti viru HTLV-III; nebo přenos

částic (detekovaných pomocí testů na reverzní transkriptázu nebo elektromikroskopickým pozorováním) na lidské T-lymfocyty z pupečnickové krve, kostní dřeni nebo periferní krve.“

Ani u jednoho vzorku nebyla provedena izolace a purifikace HIV. Místo toho byla údajná pozitivita vzorků určena na základě výše uvedených nespecifických kritérií (aktivita reverzní transkriptázy, elektronová mikroskopie nebo reakce antigen-protilátka), a proto jsou takové výsledky zcela bezcenné a nedají se z nich vyvozovat žádné závěry. Kromě toho, ze 119 vzorků s AIDS nebo v ohrožení AIDS bylo pozitivních pouze 48/119 (40%) vzorků, přičemž nejnižší pozitivita vzorků byla zjištěna u kategorií zjevně nemocných pacientů: AIDS u mladistvých (37,5% pozitivita), AIDS u dospělých s Kaposiho sarkomem (30,2% pozitivita), AIDS u dospělých s oportunními infekcemi (47,6% pozitivita). Navíc z textu celé studie nikde nevyplývá, že by vyšetření vzorků bylo zaslepené.

Akademie věd ČR dále uvedla: „*Virus byl opět detekován také transmisí elektronovou mikroskopií, jak je zobrazeno na obr. 2 (viz strana 501)*“.³

Na obr. 2 je elektronmikroskopický snímek lymfocytu od pacienta s pre-AIDS s údajnými částicemi HTLV-III, který však žádným důkazem HIV (HTLV-III) není, vzhledem k výše uvedeným problémům se snímky z elektronového mikroskopu v případě studie L. Montagniera a kol. Ani v tomto případě nebyly publikovány snímky izolovaných a purifikovaných částic HIV a z textu studie ani není zjevné, že by se její autoři o řádnou izolaci a purifikaci HIV pokusili.

Akademie věd ČR dále uvedla: „*Podobně byla ukázána izolace HIV (v té době ještě uváděný jako nový lidský T-lymfotropní retrovirus, HTLV-III) u pěti pacientů s AIDS a pre-AIDS se současně prokázanou reverzní transkriptázovou aktivitou, prokázanými virus-pozitivní buňkami pomocí imunofluorescence a elektronovým mikroskopem, kde byla prokázána přítomnost viru (viz tabulka 2 na straně 499 a obrázek 1b na straně 498)*“.⁴ s uvedením odkazu na studii „*Popovic, M., Sarngadharan, M. G., Read, E. & Gallo, R. C. Detection, Isolation, and Continuous Production of Cytopathic Retroviruses (HTLV-III) from Patients with AIDS and Pre-AIDS. Science 224, 497-500 (1984).*“

V textu této studie se uvádí: „*HTLV-III byl izolován od čtyř pacientů metodou kokultivace a od jednoho pacienta bezbuněčnou infekcí těchto klonů T-buněk (tabulka 2). Přenos byl sledován pomocí aktivity reverzní transkriptázy, pomocí elektronové mikroskopie a exprese virového proteinu. Když byly takto infikované buňky H4 fixovány acetonem a testovány pomocí králičího antiséra proti HTLV-III a pomocí séra od pacienta E.T., procento pozitivních buněk se pohybovalo mezi 5 a 80 procenty.*“

Přestože je tabulka 2 označena jako „*Izolace HTLV-III od pacientů s AIDS a pre-AIDS.*“, tak řádná izolace a purifikace HTLV-III nebyla ani v tomto případě provedena. Za důkazy přenosu HTLV-III byly opět považovány nespecifické metody, jako měření aktivity reverzní transkriptázy, elektronová mikroskopie a reakce antigen-protilátka.

Navíc „pozitivita“ těchto 5 vzorků nebyla vůbec průkazná. Naměřené hodnoty aktivity reverzní transkriptázy, uvedené v tabulce 2, u těchto 5 vzorků jsou: 0.25; 6.3; 0.24; 0.13 a 3.2×10^4 cpm. Radioaktivita pozadí, tj. radioaktivita v případě neinfikovaných vzorků, přitom může být až $0,4 \times 10^4$ cpm (Lee MH, Sano K, Morales FE, et al. Sensitive Reverse Transcriptase Assay to Detect and Quantitate Human Immunodeficiency Virus. J Clin Microb 1987;25:1717-1721.) Z 5 vzorků byly tedy na aktivitu reverzní transkriptázy pozitivní pouze 2 vzorky.

Podíl pozitivních buněk po reakci s králičím antisérem bylo v průměru pouhých 53%, a v případě reakce vzorků se sérem od pacienta E.T. dokonce jen 19% (přičemž z 5 vzorků byly vyšetřeny jen 3 vzorky).

Elektronová mikroskopie byla provedena jen u 3 vzorků z 5.

Ze snímku z elektronového mikroskopu na obrázku 1b je evidentní, že se nejedná o snímek izolovaných a purifikovaných částic, ale o snímek buněk s údajnými extracelulárními částicemi viru. To, že se jedná o částice viru, je pouze tvrzení autorů studie, které však nijak neprokázali.

Tvrzení R. Galla v uvedených studiích je navíc nutno brát s velkou obezřetností, vzhledem k níže uvedeným

zjištěním:

Pasteurův institut v roce 1985 tvrdil, že Gallo si při vývoji krevního testu virus LAV (HIV) přisvojil. Následný konflikt, který se dostal až před americké soudy, byl nakonec urovnán dohodou, kterou v roce 1987 podepsali Gallo, Montagnier, americký prezident Reagan a francouzský premiér Chirac. Gallo a Montagnier byli podle této dohody prohlášeni za spoluobjevitele HIV. Tento konflikt nicméně přitáhl pozornost investigativního novináře Johna Crewdsona a amerického senátora Johna Dingella. V listopadu 1989 zveřejnil Crewdson v novinách Chicago Tribune obsáhlý článek „*s obviněním, že Robert C. Gallo ukradl francouzským vědcům virus, o kterém zjistil, že je příčinou AIDS.*“ (Culliton BJ. Gallo inquiry takes puzzling new turn. Science. 1990 Oct 12;250(4978):202-3. doi: 10.1126/science.2218520. PMID: 2218520.)

To vedlo k internímu vyšetřování obvinění ze strany Národního institutu zdraví (NIH) s tím, že na činnost interní komise dohlížela externí komise složená z odborníků, ale nezainteresovaných osob (vedená biochemikem Fredericem Richardsem z Yale University). (Culliton BJ. Inside the Gallo probe. Science. 1990 Jun 22;248(4962):1494-8. doi: 10.1126/science.2193398. PMID: 2193398.)

Po tomto šetření, které bylo zaměřené na zjišťování faktů, Richardsova komise trvala na formálním vyšetřování, a to „*na základě podezřelých údajů v jedné ze čtyř zásadních studií, které Gallova laboratoř publikovala v časopise Science 4. května 1984.*“ (Hamilton DP. What Next in the Gallo Case?. Science. 1991 Nov 15;Vol 254, Issue 5034. pp. 944-945. DOI: 10.1126/science.1948080) V této studii, která byla první ze série čtyř studií, jejímž hlavním autorem byl Mikuláš Popovič, „*se objevily rozdíly mezi tím, co bylo ve studii popsáno, a tím, co bylo provedeno.*“ Návrh zprávy o formálním vyšetřování, který sepsal Úřad pro vědeckou integritu Národního institutu zdraví (OSI), byl zveřejněn v září 1991. Návrh zprávy uváděl, že Popovič byl obviněn „*z pochybení kvůli nepravdivým tvrzením a nepřesnostem*“, které se ve studii objevily, a že Gallo jako vedoucí laboratoře „*vytvořil a podporoval podmínky, které vedly ke vzniku zfalšovaných/vymyšlených údajů a zfalšovaných zpráv.*“ Gallovo jednání však nebylo považováno za jednání „*naplňující formální definici pochybení*“ (Palca J. Draft of Gallo report sees the light of day. Science. 1991 Sep 20;253(5026):1347-8. doi: 10.1126/science.1896841. PMID: 1896841.)

Konečný návrh zprávy OSI, dokončený v lednu 1992, byl okamžitě kritizován Richardsovým týmem i senátorem Dingellem. To vedlo k přezkoumání zprávy OSI Úřadem pro integritu výzkumu (ORI), který shledal Galla vinným z vědeckého pochybení. Nicméně toto vědecké pochybení prý nepopírá hlavní zjištění studie v časopise Science z roku 1984. (Cohen J. HHS: Gallo guilty of misconduct. Science. 1993 Jan 8;259(5092):168-70. doi: 10.1126/science.8380653. PMID: 8380653.) Jinými slovy, navzdory výše uvedeným závěrům je v současné době stále přijímáno tvrzení, že R. Gallo a kol. prokázali, že HIV je příčinou AIDS.

Akademie věd ČR dále uvedla:

„*Toto jsou jen nejdůležitější výňatky z těchto prací, pro úplnost je nutné přečíst celé citované články, které jsou dostupné skrze Národní technickou knihovnu.*“

Žadatelka má výše uvedené studie velmi dobře prostudované. Bohužel ani jedna z nich vědecké důkazy existence HIV a jeho kauzality k onemocnění AIDS neobsahuje, přestože právě tyto studie by je obsahovat měly. Luc Montagnier a kol. obdrželi za údajný objev HIV v roce 2008 Nobelovu cenu za fyziologii a lékařství a Robert Gallo a kol. údajně prokázali, že virus HIV je příčinou AIDS.

Vědecké důkazy existence HIV a kauzality HIV k onemocnění AIDS nejsou bohužel obsaženy ani v žádné studii jiných autorů. Odborníci po celém světě poukazují na tento problém již od doby údajného objevu HIV. Např. na webových stránkách skupiny [Rethinking AIDS](#) je uveden seznam více než 1000 odborníků plus dalších téměř 2000 osob zpochybňujících hypotézu HIV/AIDS a požadujících její vědecké přezkoumání. Poslední aktualizace tohoto seznamu byla provedena v prosinci 2012. V dnešní době, po více než 10 letech, by byl tento seznam zajisté několikanásobně delší.

Skutečné příčiny onemocnění, které jsou zahrnuty pod syndrom AIDS, byly přitom známé a popsány již před údajným objevem HIV, a proto neexistoval důvod, proč by bylo k vysvětlení těchto onemocnění nutné hledat nový virus.

Žádná ze studií, uvedených Akademií věd ČR, nepostupovala podle zásad vědecké metody, a jejich výsledky jsou už jen z toho důvodu neplatné a bezcenné. Ani jedna ze studií neprovedla řádné kontrolní experimenty, které by zaručily, že příčinou jeví údajně dokazujících HIV, jako např. aktivity reverzní transkriptázy, nemohly být jiné faktory než údajný virus HIV. Ani jedna ze studií neprovedla zaslepené vyšetření kontrolních a vyšetřovaných vzorků. Počet vzorků v případě studie L. Montagniera a kol. byl naprosto minimální. R. Gallo a kol. se dopustili vědecky pochybného jednání. Přesto na základě výsledků těchto studií autoři učinili závěry, které jsou do dnešní doby naprostou většinou vědců z nepochopitelného důvodu přijímány za platné.

Všechny údajné důkazy HIV a jeho kauzality k AIDS (aktivita reverzní transkriptázy, elektronová mikroskopie a reakce antigen-protilátka) jsou zcela nespecifické a důkaz existence HIV v žádném případě nepředstavují.

Podrobné rozbory studií L. Montagniera a kol. a R. Galla a kol., obsahující argumenty jednoznačně vyvracející jejich tvrzení o HIV a AIDS, obsahují např. tyto dokumenty:

[A CRITICAL ANALYSIS OF MONTAGNIER'S 1983 „SEMINAL“ PAPER](#)

[A critique of the Montagnier evidence for the HIV/AIDS hypothesis](#) (překlad do češtiny: [Kritika Montagnierových důkazů pro hypotézu HIV/AIDS](#))

[Has Gallo proven the role of HIV in AIDS?](#) (překlad do češtiny: [Prokázal Robert Gallo roli HIV při vzniku AIDS?](#))

[IS HIV THE CAUSE OF AIDS?](#) (překlad do češtiny: [Je virus HIV příčinou AIDS?](#))

Je proto pozoruhodné, že Akademie věd ČR uvádí tvrzení o HIV a jeho příčinné souvislosti k AIDS (viz např. tvrzení „*Virus lidské imunitní nedostatečnosti (HIV-1) způsobil jednu z největších pandemií v novodobých dějinách s více než 32 miliony mrtvých od prvního popsání AIDS, syndromu získaného selhání imunity, v osmdesátých letech minulého století.*“ z dokumentu Akademie věd ČR „[Viry a boj s nimi](#)“), jako kdyby to byl vědecky prokázaný fakt.

Akademie věd ČR zaslané dotazy bohužel řádně, vzhledem k uvedeným důvodům, nezodpověděla. Žadatelka proto znovu požaduje řádné zodpovězení těchto dotazů:

Uveďte, prosím, vědecké důkazy, ze kterých Akademie věd České republiky při přípravě expertních stanovisek a dalších dokumentů týkajících se oblasti HIV/AIDS vychází.

- 1) **Uveďte vědeckou studii, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody prokázala existenci viru HIV.**
- 2) **Uveďte vědeckou studii, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody prokázala, že virus HIV způsobuje onemocnění AIDS.**

Předem děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

V

dne 6. února 2023